

Sygn. akt II CSK 122/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa D. J. oraz P. W.
przeciwko "I." - Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 września 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 18 października 2012 r., sygn. akt X Ga [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pełnomocnik pozwanej I. [...] Sp. z o.o. w M. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 18 października 2012 r. wnioszek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że powołane przesłanki zostały wykazane.

Zarówno w uzasadnieniu twierdzenia o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, jak i tezy o potrzebie wykładni wskazanego we wniosku przepisu ustawy o gospodarce nieruchomościami pełnomocnik skarżącej podjął rozważania w zakresie prawidłowości dokonanej przez Sąd Okręgowy wykładni postanowień umowy zawartej między stronami oraz dopuszczalności stosowania art. 761¹ k.c. do umowy o pośrednictwie w obrocie nieruchomościami, przyjmując założenie, że strony na podstawie art. 353¹ k.c. w sposób precyzyjny uregulowały w umowie zasady ustalania i wypłaty wynagrodzenia. Uszło jednak uwagi strony skarżącej, że podstawą do uwzględnienia powództwa były właśnie postanowienia łączącej strony umowy oraz odpowiadający im wniosek Sądu, że do zawarcia umowy przyrzeczonej doszło w terminie pierwotnie ustalonym w umowie przedwstępnej, czyli do dnia 18 listopada 2007 r., nie zaś w dacie wyrokowania przez Sąd

Okręgowy w P. o obowiązku zawarcia umowy przyrzeczonej, czyli w dniu 15 lipca 2010 r. (k. 12 uzasadnienia). W skardze brak zarzutów odnoszących się do tej kwestii, dlatego uznać należało, że nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy wykładnia przepisu prawa wskazanego we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania.

Nie można było także przyjąć, że skarżący wykazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw